

ע"פ 16/1654 - גל שרר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 16/1654

כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט א' שחם
כבוד השופט מ' מזוז

לפני:

gal.sherer@idv.gov.il

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המוחזק בתל אביב-
יפו מיום 11.1.2016 בת"פ 33666-05-15 שנitin על
ידי כבוד השופט ב' שגיא

תאריך הישיבה:
(9.1.2017) י"א בטבת התשע"ז

בשם המערער:
עו"ד זוהר קונפורטי

בשם המשיבה:
עו"ד תומר סגלוביץ'

פסק דין

השופט ס' ג'ובראן:

1. לפניו ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו (השופט ב' שגיא) בת"פ 33666-05-15, מיום

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

11.1.2016, במסגרתו הושת על המערער עונש של 54 חודשים מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסווג פשע המוניה בפקודת הסמים המסתוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסווג עונן המוניה בפקודת הסמים; קנס בסך 25,000 ש"ח; ופסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 8 חודשים מיום שחרורו.

רקע והליכים

2. המערער הורשע, על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן בשנית, בעבירות של סחר باسم מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים; סיוע לשחר בשם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצוירף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); והחזקת שם מסוכן שלא לצורך עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, בין המערער לבין סוכן משטרתי סמי (להלן: הסוכן) הייתה היכרות מוקדמת על רקע מגורייהם באותו מלון דירות בבת-ים.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 30.12.2014 במהלך שיחת חולין בין השניים אמר הסוכן למערער כי הוא מעוניין לרכוש 20 גרם קוקאין. בהמשך פנה המערער לשוכן והציע לו לרכוש את הקוקאין, ולאחר מכן קצר הסכימו על תשלום בסך 12,500 ש"ח. למחמת מימושו את העסקה, כאשר בשלב הראשוני הסוכן העביר למערער השניים על תשלום בסך 42,000 ש"ח. מלחמתו של המערער לשוכן את הסמים בתמורה לשארית הסכום. בחילוף שבועיים, ביצעו השניים עסקה מקדמתה ובשלב השני מסר המערער לשוכן את הסמים בתמורה לשארית הסכום. במלחוף שבועיים, ביצעו השניים עסקה נוספת דומה בעבור תשלום כספית קטנה יותר במסגרת ייצורו יחידי להביא את הסמים ברכבו של הסוכן. על פי עובדות האישום השני, בחודש פברואר 2015 הגיע המערער לדירת הסוכן והציע לו לרכוש 100 גרם קוקאין בתמורה ל-42,000 ש"ח, בצוירף דמי תיווך וחלק מהרווחים העתידיים של הסוכן ממינירת הסמים. לאחר התמקחות קצירה, הסכימם הסוכן לעסקה בתנאי שיוכל להיפגש עם "האדם שעמו עובד" המבוקש. בהמשך לכך, המערער שוחח עם חסן אבו עמר (להלן: חסן), והסכים לתנאיו. למחמת, נפגשו הסוכן, המערער וחסן, וסיכמו את פרטי העסקה, לפיהם ירכשו הסוכן 100 גרם קוקאין בתמורה ל-36,000 ש"ח בצוירף דמי תיווך שיועברו למערער. באותו הערב נסעו המערער והסוכן ברכבו של האחזרן להביא את הקוקאין, ובחלוף מספר ימים העביר הסוכן את יתרת הכספיים למערער. לאחר מספר ימים נוספים פנה הסוכן למערער שוב ובקש לרכוש 100 גרם של קוקאין בתנאי העסקה הקודמת. לצורך העניין הסכימם הסוכן להתלוות למערער לבתו של חסן ברהט. הסוכן סיכם עם חסן כי הקוקאין ישלח לבתו של הסוכן על ידי שליח והוא ישלם לשולח בנפרד, וכן כי ישולמו למערער דמי תיווך. לאחר מכן נסעו המערער והסוכן חזרה למלון הדירות, ובהגיעם העביר להם שליח קוקאין בכמות כ-90 גרם. באותו הערב העביר הסוכן למערער חלק מהסכום, ומספר ימים לאחר מכן העביר לו את יתרת הכספיים.

גזר דיןו של בית המשפט המחוזי

3. בגזר דיןנו עמד בית המשפט המחוזי על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, על הנسبות הקשורות בביצוען ועל מדיניות הענישה הנהוגה. אשר לערכיהם המוגנים שנפגעו, ציין בית המשפט המחוזי את שלום הציבור ובריאותו וכן ערכיהם אשר נפגעים מדיור נוכחה עבריות הסמים, לרבות הנטל החברתי והפעילות העברינית הקשורה בהן. עם זאת, ציין בית המשפט כי בעבירות שבנה המערער לא הגיעו הסמים לידי משתמשים בסופו של דבר. אשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, עמד בית המשפט המחוזי על הנזקים האישיים והחברתיים שיוצר סם הקוקאין; על הכמות הגבוהה של הסם שהחליפה ידים במסגרת העבירות; על התקנון המוקדם ומעורבותו הגבוהה של

המערער, שכלה שיחות טלפון רבות, תיאום מפגשים, נסיעות והתמקחות על מחירים; על חלקו המרכזי באישום הראשון וכן על חלקו באישום השני כמשמעות בעל מעורבות ממשמעותית. עוד עמד בית המשפט על העונשה הנוגגת במקרה בהם נמכרו סמים מסווג קוקאין בהיקפים גדולים וכן במכירה לסוכן משטרתי. בנוסף, עמד בית המשפט על כך שבמסגרת התקיונים לכתב האישום נמחק אישום מסויים ואוחדו מספר אישומים. על יסוד האמור, בית המשפט קבע כי מתחם העונשה ההולם באישום הראשון שני יעמוד על 48-24 חודשים מאסר, ומתחם העונשה ההולם באישום השני יעמוד על 60-36 חודשים מאסר.

4. אשר לקביעת העונש המתאים למערער בגין מתחם העונשה, התייחס בית המשפט המחויז להודאותו של המערער ולקבלת האחריות מצדיו, זאת נוכח החסכו בזמן הצבורי וההפנמה שיש בהזדהה באשמה; לעברו הפלילי המכבד כشيخול לחומרה, ולעובדה כי עברו הפלילי בעבירות הסמים אינם חמירים; להיותו "עוצר תומך"; וכן התחשב, אף במידה פחותה, בנסיבות שלטענת המערער הובילו אותו לביצוע העבירות. יתרה מזאת, בית המשפט המחויז דחה את טענות המערער בנוגע להתנהלות בעיתית של המשטרה בהפעלת הסוכן כנסיבתו להקללה בעונשו. על יסוד האמור, נקבע עונשו הכללי של המערער כפי שפורט בפסקה 1 לעיל. מכאן הערעור שלפנינו.

טענות הצדדים בערעור

5. בערעורו טוען המערער כי בית המשפט המחויז החמיר בהעמדת מתחם העונשה ההולם בעוניינו ו.mapbox מבית משפט זה להקל בעונשו. המערער מבסס טעنته זו על מספר נימוקים: ראשית, המערער סבור כי מתחמי העונשה שנקבעו לכל אחד מהאישומים מחמורים יתר על המידה. לשיטתו, באישום הראשון היה מקום לקבוע מתחם עונשה נמוך יותר היית שהוא לא היה המקור לסמים וספקתו הייתה תליה בגין אחר, ובאישור השני לטעنته נגזר עונשו בהתאם לעונש של מבצע העבירה, בעוד הוא הורשע בסיווע בלבד. בתוך כך מטעים המערער כי לשיטתו העונש שהוטל עליו חורג מהopsisקה הנוגגת. שנית, המערער גורס כי היה מקום להקל בעונשו נוכח העבודה חלק מהשם "דוליל" באמצעות חומרים אחרים שאינם סמים מסוכנים; ושלישית, המערער גורס כי בית המשפט לא נתן מספיק משקל לעובדה שהעבירות נעשו באמצעות סוכן משטרתי מדייה. יתר על כן, המערער סבור כי בית המשפט המחויז החמיר עמו גם בקביעת עונשו בגין המתחם. לשיטתו, בית המשפט לא נתן משקל מספק להזדהה, לנסיבות חייו המציגות, לעובדה שהזיה הפעם הראשונה שהוא הורשע בעבירות סחר בסמים, ולפגיעה הקשה הצפואה לו ולידיו נוכח עונש המאסר. יתר על כן, לשיטת המערער בית המשפט המחויז לא ייחס חשיבות מספקת לתיקון שנעשה בכתב האישום.

6. מנגד, המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערעור. לשיטה, מדובר בשורת עסקאות גדולות שערכו סכומי כסף וכמוויות סמים ממשמעותית. המשיבה מדגישה כי המערער ביצע שורה של פעולות כדי להוציא לפועל את העסקאות, דבר המעיד לשיטתה על התכנון המוקדם ומידת מעורבותו בمعاملות. עוד, היא מצינית כי בית המשפט המחויז דחה את טעنته של המערער לעוניין הסוכן המדייה. בנוסף, המשיבה מדגישה את עברו הפלילי המכבד של המערער וכן מפני לכך שלאחר גזר הדין נושא ערעור זה, הוא הורשע בשלושה תיקים נוספים. היא מצינית כי אף באחת הרשותות הוחלט לחפות את העונש שקיבל עם העונש שהושת עליו במסגרת גזר הדין נושא הערעור. יתרה מזאת, המשיבה גורסת כי העונש שהוטל אינו חורג ממדיניות העונשה הנוגגת, זאת על סמך פסקי הדין עליהם הסתמך בית המשפט המחויז.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בגזר דיןו של בית המשפט המחויז ובנימוקיו הערעור, ולאחר שמייעת הצדדים לפניו, הגיעו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

8. הלכה ידועה היא שערכת הערעור אינה מתערבת בחומרת העונש שנקבעה על ידי הרכאה הדינונית, אלא במקרים חריגים בהם העונש שנגזר חורג במידה ניכרת מרמת העונשה הנוגגת או הרואיה במקרים דומים (ראו: ע"פ 16/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (8.1.2017); ע"פ 3196/16 טספאנס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.12.2016); ע"פ 4377/16 תורק נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (6.10.2016); ע"פ 8376/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.8.2016)). לטעמו, המקירה הנוכחי אינו נמנה על אותם המקרים המצדיקים התערבות, כפי שיבוher להלן.

9. חומרתן של העבירות שבهن הורשע המערער היא רבה. בית משפט זה עמד לא אחת על הפגיעה הקשות של גע הסמים בחברה, ועל הצורך בניתוק שרשראת הספקת הסם על ידי נקיטת יד קשה מול הסוחרים. עוד נקבע כי בעבירות מסווג זה יש מקום להתייחס בין היתר לסוג הסם ולכמותו (ע"פ 15/15 קאדר נ' מדינת ישראל, פסקאות 7-6 (20.4.2016); ע"פ 4295/15 אלצאנע נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (2.5.2016) (להלן: עניין אלצאנע); ע"פ 15/15 דורו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.8.2015) (להלן: עניין דורו); ע"פ 3060/15 ابو רגיג נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.7.2011) (להלן: עניין ابو רגיג)). בעניינו, המערער סיפק כמות גדולה של סם מסוג קוקאין, והוא בעל נגימות גבוהה לסמים, כפי עולה מהזמן הקצר שעבר מהסיכום בינו לבן הסוכן ועד להעברת הסם לסוכן בפועל. גם תפקידו בשרשראת הפצת הסם היה משמעותי – באישום הראשון סחר בשם עצמו, ובאישורו השני היה היוזם של הסחר והיווה חוליה הכרחית לscalar. על כן, אנו סבורים כי מתוך העונשה ההולמת שקבע בית המשפט המחויז הוא הולם, וכן גם העונש שקבע בית המשפט בתחום מתחם זה.

אף מעיון בפסקה שעלה התבוס בבית המשפט המחויז, הדומה בנסיבותיה לעניינו של המערער, עולה כי העונש שהוטל בתחום מתחם העונשה משקלל באופן הולם את נסיבותו האישיות של המערער (והשו עניין דורו במסגרת הוותמו 26 חודשי מאסר על איורע סחר אחד בכמות נמוכה יותר ובנסיבות דומות; עניין ابو רגיג, במסגרת הוותמו 36 חודשים מאסר איורע סחר אחד בכמות נמוכה יותר ובנסיבות דומות). על כן, לא מצאנו כי יש מקום להתערב בעונש שהוטל על המערער.

10. אין בידינו לקבל גם את טענתו של המערער לפיה היה מקום להקל בעונשו נוכח הפעלתו של סוכן המשטרה. בית המשפט המחויז התייחס גם לטענה זו (פסקה 13 לגור דין) וקבע כי לא נפלו כל פגמים בפעולותו של הסוכן, ולא מצאנו מקום להתערב בקביעתה זו. יודגש, כי הפעלתו של סוכן משטרתי לצורך הפללה של סוחרי סמים אינה פרקטיקה חריגה, לרבות פניות של הסוכן כדי לרכוש את הסמים (וראו הרשעות שהتبטסו על פרקטיקה זו: עניין ابو רגיג; עניין דורו; ע"פ 100/14 מדינת ישראל נ' מחתיב (10.12.2014); ע"פ 12/12 3477/12 מרצוק נ' מדינת ישראל (25.6.2012)). משלא הוכיח המערער (לפנינו או לפני הרכאה הדינונית) שנפל פגם בהפעלת הסוכן, אין בעצם הפעלה להביא להקלה בעונשו של המערער. הדברים נוכנים ביותר שעת, שעה שבית המשפט המחויז התחשב ליקולה בעובדה שהסמים לא הגיעו בפועל לצרכנים ولكن לא מושך מלא פוטנציאלי הנזק הטמון בעבירה.

11. אשר לטענת המערער בנוגע להיעדר התחשבות בעובדה שدليل חלק מהשם עם חומר אחר – לא מצאנו כי יש בהן ממש ודין להידחות. בית המשפט המחויז נדרש לטענה זו (פסקה 8(א) לגור דין), וקבע כי נוכח הودאותו של

המעערר בכתב האישום המתייחס למשקל הסמים נטו, דינה של הטענה להידחות. קבעה זו בדיון יסודה ולא ראיינו לנכוון להתעורר בה. אשר לטענה בדבר התקoon בכתב האישום – בית המשפט המחויז המתיחס לנושא זה מפורשות בסעיף 10 לגזר דיןנו וקבע כי יש לקבוע מתחם עניישה בכל אישום במקום מתחם עניישה לכל איורע. לא מצאנו כי נפלת כל שגגה בקביעה זו, אדרבה – היא הביאה להקללה בפועל בעונשו של המערער. לפיכך, גם טענה זו אינה מצדיקה התערבות בגזר הדין.

12. אך גם לא מצאנו לקבל גם את טענת המערער לפיה היה מקום להתחשבות רבה יותר בנסיבות חייו ובפגיעה שצפיה להגרם לו ולולדיו כתוצאה ממאסרו. הלכה היא שבבעיות סמים בכלל, ובבעיות הפטצת סמים בפרט, שיקולי הרתעה גוברים על שיקולים אישיים (ע"פ 1274/16 עוד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (6.10.2016); ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.11.2014); ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.7.2011)).
בעניינו של המערער, בית המשפט המחויז קבע כי נוכח עברו הפלילי המכבד אין לייחס חשיבות רבה לנסיבותו האישיות, אף על פי כן הודהתו וכן תפוקודו כ"עצור תומך" היו שיקולים לקוללה. לאור הדברים אלה, לא מצאנו ממש גם בטענה זו, אשר על כן, אין בידינו לקבל את הערעור.

13. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, א' באדר התשע"ז (27.2.2017).

שופט

שופט

שופט